

Šiame numery

KODĖL SKUNDŽIAMĖS IR GRAŽOM RANKAS?
KALBININKAI LIETUVIŲ KALBA DOMĖJOSI VISĄ LAIKĄ — POKALBIS SU PROF. PR. SKARDŽIUM.
ŽMOGIŠKOJO ELEMENTO REFORMA BAZNYCIOJE.
KAI KURIE V. MACERNIO KŪRYBOS ASPEKTAI — POETO GIMIMO SUKAKTIES IR JO POEZIJOS ISLEIDIMO LIETUVOJE PROGA.
VYTAUTO MACERNIO POEZIJA.
APIE LIAUDINĘ MŪSŲ TAUTINIŲ ŠOKIŲ TRADICIJĄ.
KULTŪRINĖ KRONIKA.
MOTERŲ GYVENIMAS.

KALBININKAI LIETUVIŲ KALBA DOMĖJOSI

VISĄ LAIKĄ

Pokalbis su prof. dr. Pranu Skardžium

Vienas ryškiųjų pojablonski-
nės kartos mūsų kalbininkų
prof. dr. Pranas Skardžius, eilę
pastarųjų metų dirbęs Kon-
greso bibliotekoje, Washingto-
ne, š. m. vasario mėnesį iš to
darbo pasitraukė, išeidamas
pensijon. Profesorius yra gimęs
1899 m. Kovo mėn. 26 d. Suba-
čiuje, Panevėžio apkr.

Dar ankstesnis dr. Prano
Skardžiaus keliolikos metų, kaip
profesoriaus, darbas Lietuvos
universitetuose, jo mokslinių vei-
kalų ir daugybės atskirų studi-
jų paskelbimas įvairios mokslo
žurnaluose tampriai siejasi su
anuo nepriklausomybės metais
tautoje pažadintu kultūrinio po-
lėkiu visose kūrybos srityse. Ir
lietuvių kalbos tyrinėjimas tada
jau kopė į plačią pasaulį re-
gimą kalbotyros mokslo viršū-
nę. Deja, prasidėjęs antrasis pa-
saulinis karas ir Lietuvos oku-
pacijos normalų mūsų kalbinių-
kų darbą tragiškai sutrukdė.
Ne vienas jų turėjo palikti net
savo gimtąjį kraštą ir atsikurti
svetur. Toks likimas ištiko ir
prof. dr. Praną Skardžių.

Tačiau ir pokario, ir vėles-
nius užjūrio metuose prof.
Pranas Skardžius pamėgtojo
lietuvių kalbos mokslo tyri-
nėjimo neužmetė. Tai rodo, toli
nesižvalgant, štai jau šių metų
(1971) data Pedagoginio Litua-
nistikos Instituto ir mecenato
Lietuvių Tautinio Akademinio
Sambūrio išleistas profesorius
naujas veikalas "Ankstesnė
ir dabartinė lietuvių bendrinės
kalbos vartoseną".

Čia suminėtos progos paska-
tino redakciją klustelti prof.
Praną Skardžių apie įvairias
lietuvių kalbos mokslo proble-
mas praityje ir dabartyje.

1. Kalbininkai mokslininkai
jau nuo seniau yra pradėję do-
mėtis lietuvių kalba ir, atrodo,
jau dabar gyvai tebesidomi. Kuo
tai reikia aiškinti?

Kalbininkai lietuvių kalba yra
domėjęsi visą laiką, nuo pat pra-
džios, kai XIX a. vidury buvo
įkurtas lyginamasis indoeuro-
piečių kalbų mokslas. To mokslo
ikūrėjas, vokiečių kalbininkas
Fr. Boppas, savo 1833-52 m. ly-
ginamojoje gramatikoje šalia
sanskrito, Avestos (sen. persų),
armėnų, graikų, lotynų, sen. sla-
vų, gotų bei vokiečių kalbų ly-
giomis jau vartojo ir lietuvių
kalbą. Galutinai liet. kalbą lygi-
namosiose indoeuropiečių kalbų
studijose įteisino K. Brugman-
nas, irgi vok. kalbininkas, savo
monumentaliniame darbe Grund-
riss der vergleichenden Gram-
matik der indogermanischen
Sprachen (1886-92). Po to liet.
kalbą XIX a. antroji ir XX a.
pirmoji pusė toliau yra tyrinėję
daugybė įvairių tautų kalbinin-
kų, jų tarpe J. Jablonskis ir K.
Būga.

Šitokią didelį susidomėjimą

liet. kalba kalbotyros tikslui vi-
sų pirma reikia aiškinti labai di-
deliu tos kalbos senumu: iš visų
ligi šiol išlikusių indoeuropiečių
kalbų ji yra pati seniausia, ar-
chaiškiausia. Dabartinė liet.
kalboj apsiečiai randame atskirų
formų, žodžių ir iš dalies net po-
sakių, kurie seniausiose, jau iš-
nykusiose indoeuropiečių kalbo-
se tik iš dalies besutinkami. To-
dėl garsusis prancūzų kalbinin-
kas A. Meillet kartą paskaitose
yra apsakęs: "Kas nori girdėti,
kaip indoeuropiečiai kalbėjo, te-
pasiklausio kaimo lietuvių kal-
bant."

Antra vertus, liet. kalba, bū-
dama didžiai sena, yra dar tuo
svarbi, kad visą jos gyvatą, vi-
sas žymesnes joje vykstančias
atmainas, dabar galime tiesio-
giai stebėti ir tyrinėti. Štai kad
ir dabartinės liet. bendrinės kal-
bos susidarymas: paskutiniųjų
jos keliolikos dešimtmečių isto-
rija aiškiai rodo, kaip ta kalba
pradėjo formuotis priešaušrio
laiku, kaip ji pastebimai buvo
sudaroma Aušros ir Varpo lai-
kais, bet daugiausia ją ir dabarti-
nės vėžes yra pasukęs J. Jabo-
lonskis.

2. Kaip ėjo universitetinis lie-
tuvių kalbos mokslo darbas ne-
priklausomybės laikais?

Kalbotyros reikalai nepriklau-
somojoje Lietuvoj nėra visados
buvę vienodi. Pat pradžioj, tik
įkūrus Lietuvos universitetą,
1924 m. gruodžio 1 d. mirė K.
Būga, kuris vienintelis tegalėjo
paruošti ateičiai naujų kalbinin-

sitėsė ligi 1925 m. rudens. Tada

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

Povilas Puzinas

Laivai (iš dailės parodos New Yorke. Nuotr. V. Matelio)

kų lituanistų, bet, deja, jis nėbe-
suspėjo to padaryti. Po kurio
laiko buvo kviečiamas G. Geru-
lis (kilimo lietuvis — Jurgis Ge-
rulis) profesoriauti, bet, kad ir
jam buvo siūloma didžiausia tuo-
met galima alga, derybos ilgai
užtruko ir pagaliau visai nutrū-
ko: gavęs pakvietimą, jis išvy-
ko į Leipzigą ten naujai įsteigtos
baltistikos katedros eks. ord.
profesoriaus vietos užimti dėl
to padėtis mūsų universitete di-
džiai pasunkėjo, ir niekas neži-
nojo, ką toliau daryti. Taip nu-
paruošti ateičiai naujų kalbinin-

sitėsė ligi 1925 m. rudens. Tada

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

prof. dr. Pranas Skardžius

J. Jablonskis vieną kartą mane
paklausė, ką mes (jis turėjo gal-
voj A. Salį ir mane) manome da-
ryti. Aš jam trumpai atsakiau:
nei Universiteto vadovybė, nei
Humanitarinių Mokslų fakulteto
dekanatas nerodo jokios inicia-
tyvos, ir mes tiesiog nežinome,
ką daryti. Po to jis dar paklau-
sė: ar Jūs norite važiuoti į už-
sienį studijuoti? Aš jam aiškiai
atsakiau, kad norime. Ir netru-
kus visas pajudėjo: J. Jablons-
kis parašydino tris laiškus: Švie-
timo ministrui K. Jokantui, A.
Smetonai ir M. Biržiškai. Po ke-
lių dienų K. Jokantas pasikvietė
nuėjo į Teologijos-Filosofijos
fakultetą dirbti. Po metų aš, tie-
sa, išvykau į užsienį, bet ten te-
galias gavė 1925 m. lapkričio gale
išdūmėme į Leipzigą.

Leipzige mudviem teko kartu
studijuoti, tik šiek tiek pasi-
skirsčius studijas: aš pagrindine
grupe pasirinkau baltistiką, ša-
lutinėmis — slavistiką ir filoso-
fiją, o A. Salys pagrindine grupe
ėmė studijuoti baltistiką, ša-
lutinėmis — idoeuropistiką ir filoso-
fiją. Studijų laikas bėgte bėgo,
neilgai trukus, jau teko pradėti
galvoti, ką darysime, baigę savo
studijas. Aš, kaip vyresnis, tu-
rėjau anksčiau grįžti: pagal tuo-
metinį mobilizacijos įstatymą
man 1929 m. pradžioj nebegalė-
jo būti prailgintas studijų laikas,
kad aš be pertraukos galėčiau
spaudai paruošti ir savo diserta-
ciją, nes, sulaukęs tam tikro am-
žiaus, tik kaip mokytojas galė-
jau būti paskirtas į atsargą. Iš
kitos pusės Humanitarinių Mok-
slų fak- to dekanas prof. V. Krė-
vė-Mickevičius mane laiškais tie-
siog bombarduote bombardavo,
kad aš ko greičiau grįžčiau, nes
tuomet, kilus savotiškam nesusi-
pratimui fakultete, kalbinių li-

tuanistinių kursų dėstymas prieš

metus kitus buvo nutrauktas, ir
studentai lituanistai, išklausę
visus kitus reikiamus kursus ir
išlaikę jų egzaminus, niekaip ne-
galėjo savo studijų baigti dėl
dėstytojo kalbininko lituanisto
nebuvimą. Buvo projektuojama
taip: aš, anksčiau grįžęs, po me-
tų galėsiu išvažiuoti į užsienį ir
ten galutinai paruošti savo di-
sertaciją, o A. Salys, pabaigęs
savo studijas, tuojuo važiuos į
Hamburgą pas G. Pancocelli -
Calcio savo eksperimentinės fo-
netikos studijų pagilinti ir vėliau
galės mane pavaduoti. Bet vis-
kas kitaip įvyko: anksčiau sugrį-
žęs, iš pradžių aš vienas turėjau
skaityti visus lietuvių kalbotyros
kursus ir net praktinį lietuvių
kalbos kursą, o A. Salys sugrįžęs
nuėjo į Teologijos-Filosofijos
fakultetą dirbti. Po metų aš, tie-
sa, išvykau į užsienį, bet ten te-
galias gavė 1925 m. lapkričio gale
išdūmėme į Leipzigą.

Šitokiose aplinkybėse aš, žino-
ma, nedaugiausia ką galėjau pa-
daryti, bet ką galėdamas vis dėl-
to dariau. 1930 m. pradėjau re-
daguoti fakulteto leidžiamą kal-
botyrinį žurnalą Archivum Phi-
lologicum, kurio iš viso pasirodė
8 knygos. 1933 m. pabaigiau sa-
vo habilitacinį darbą Daukšos
akcentologiją, kuri buvo išspaus-
dinta 1935 m. Man labai daug
laiko atėmė Lietuvių kalbos žo-
džių daryba (1943), kurią sku-
bomis turėjau baigti karo metu,
kaip reikiant net nespėjęs ganė-
tinai apdoroti kai kurių jos at-
skirų dalių, bet aš nesigailiu tai

(Nukelta į 5 pusl.)

Prof. dr. Pranas Skardžius

Pirmosios išvykos užsienin Kauno Vytauto Didžiojo universiteto tautinių šokių grupė, vadovaujama Aldonos Rugytės, 1936 m. tarptautinėje šokių šventėje Londone.

Tradiciniai liaudies šokiai dar nepamiršti

Retas jungtinis koncertas Marijos aukštesiosios mokyklos auditorijoje Chicagoje ši šeštadienį

BRONĖ JAMEIKIENĖ

Gyvataras atvyksta iš Hamiltono. Apie jį rašė pasaulio spaudoje, kai jis atstovavo Kanadai Prancūzijoje. Jaunimo centro studentų tautinių šokių ansamblis švenčia primąjį savo veiklos dešimtmetį. Pakviestas Amerikos ambasados, jis šoko Kanadoje pasaulinės parodos metu. Abiejų grupių bendras koncertas įvyks šio šeštadienio vakarą, kovo 13 dieną, Marijos aukštesiosios mokyklos auditorijoje.

Tai du reprezentaciniai tautinių šokių vienetai, pasilikę ištikimi liaudies šokio dvasiai ir choreografinėms liaudies šokio charakteristikoms. O kad abidvi šokių grupės remiasi autentiška lietuvių tautinio šokio tradicija, tai pagrindiniai nuopelnai priklauso jų vadovėms: Gyvataro — poniai Genovaitei Breichmanienėi ir Jaunimo centro ansamblio — poniai Leokadijai Brazdienėi.

Jų abiejų gyvenime ilgį metų teko lietuvių liaudies šokiui, autentiškam jo supratimui bei choreografavimui ir išstvermingam puoselėjimui. Abi jos Marijos Baronaiteš mokėsi, tautinių šokių šokėjos ir tautinių šokių grupių inoktytojos bei vadovės, ypatinga dėmesį kreipusios į lietuviško liaudies šokio išlaikymą originalioje dvasioje ir formoje.

Toks jų nusistatymas gimė dar nepriklausomos Lietuvos laikais, kai 1936 metais lietuvių šokėjams žiūrovai Londono Albert Hall salėje kėlė ovacijas, o anglų spauda Lietuvos tautinių šokių grupę skyrė išimtinę dėmesį kaip tik dėl to, kad jis pasižymėjo dideliu originalumu tiek šokiuose, tiek tautiniuose rūbuose.

Spaudos atsiliepimai ypatingai iškėlė būdingą blezdingelę ir kepurinę. Anglų ir olandų (amsterdamo) kinematografijos firmos kreipėsi į lietuvių atstovus rašydami filmų, parodančių Lietuvos jaunimą šokantį ir dainuojantį savo puikiuose tautiniuose drabužiuose. Tokie filmai (50 ir 70 metrų) buvo jiems paruošti.

Panašus dėmesys lietuviams buvo skirtas Hamburge 1938 m. kur 27-nių tautų liaudies šokių varžybose lietuvių šokėjai dalyvavo su 20-čiu šokių, išsiskirdami išlaikyti liaudies šokio stilių ir nuostabių tautinių drabužių originalumu. Čia ir vėl bu-

vo ypatingai išskirti būdingieji šokiai: blezdingelė, kepurinė, kubilas, žemaičių jonkelis.

Savaime suprantama, kad liaudies šokis sunkiai išvengia tiek laiko, tiek aplinkos, tiek choreografo individualios įtakos. Nors

reografas remiasi liaudies šaltiniais, norėdamas pristatyti žiūrovui autentišką šoki pilname originalume tiek judesio, tiek dvasios, tiek choreografinės formos prasme. Ir pats šokis turi likti ištikimas savo tradicijai, pradi-

galvojančių, kurie liaudies šoki choreografuoja, adaptuoja, modifikuoja pagal "bendrąjį kultūrinės aplinkos pažinimą".

MIRĖ MENO DALYKŲ SPECIALISTĖ

Paryžiuje širdies ataka mirė tarptautinė meno specialistė dr. Herta Wescher, 72 m. amžiaus. Ypač ji pasižymėjo stambia knyga apie XX šimtmečio tapybos techniką. Veikalą rašė 10 metų.

Premijavo filmą apie baltiečių tragediją

Šeštame tarptautiniame filmų festivalyje Chicagoje tarp premijuotų filmų yra ir Švedijoje sukurta "A Baltic Tragedy". Šis filmas atžymėtas "Award of Merit" ir aukso medaliu. Atžymėjimą skyrė jūry komisija, susidedanti iš Claudia Cassidy (Chicago Tribune), Jerome Landfield (WB-BM Radio), Harry Mark Petrakis (rašytojas), Bill Wright (redaktorius "Chicago Magazine").

Susekta dviejų statulų paslaptis

Jaunas Luvro muziejaus kuratorius B. Jestaz, atvykęs į Nacional galeriją Washingtone, pastebėjo, kad čia išstatytas "Berniukas su sviediniu" turi ryšio su Luvro muziejuje esančiu "Atlasu" ar "Herkuliu". Praeitą rudens to "bernuko" statula buvo iš New Yorko nugabenta į Paryžių, viso 3,800 mylių, ir rasta, kad tos abidvi statulos sudaro vieną grupę, vaizduojančią Sv. Kristupą, nešančį Kristų. Spinduliavimo analizė parodė, kad abidvi statulos yra padarytos iš to paties metalo ir jos viena kitai priklauso. Dabar jos yra sujungtos ir išstatytos Nacional galerijoje Washingtone.

TIKINIŲ VARDŲ ŽODYNAS

Išėjo iš spaudos Geoffrey Paytono sudarytas "Webster's Dictionary of Proper Names". Išleido C. Merriam, Springfielde, Mass. Kaina 9.95 dol.

Raketa tolyn už Jupiterio

Amerikiečiai mokslininkai ruošiasi už metų paleisti raketą į labai tolimas, iki šiol raketomis dar nepatirtas erdves, tolyn į plotus už Marso. Raketos vardas — Pioneer F. Ji pralėks artį saulės sistemoje didžiausios planetos — Jupiterio ir skris į patį šios sistemos kraštą. Tai bus pirmas bandymas prasiveržti tolyn už astroitų diržo, už Marso. Pioneer F. bus greičiausia raketa, bet kada žmogaus pagaminta — ji lėks po 47,350 pėdų per sekundę. Mokslininkai tikisi, kad ši raketa duos naujų žinių apie tarplanetinius plotus ir apie saulės sistemos struktūrą.

Šį projektą vykdančią bendradarbiauja pramonės, JAV vyriausybės ir universitetų mokslininkai. Pioneer F svers tik 550 svarų, jų tarpe — 60 svarų instrumentų, kurie atliks 13-ks rūšių tyrimus. Ši raketa skris pusę milijono mylių iki Jupiterio. Tai toks nuotolis, koks susidaro skrendant apie žemę 63,000 kartų.

Pioneer F savaitę laiko informuos apie Jupiterį, priartėda-

ma iki 100,000 mylių nuo tos planetos. Tada ji skris į tolimesnius plotus. Mokslininkai numato, kad su ta raketa bus prarastas kontaktas, kai ji bus už milijono mylių anapus Jupiterio. Jupiteris yra 1,312 kartų didesnis už žemę. Pioneer F. bus paleistas 1972 m. kovo pradžioje, o gal vasario pabaigoje. Jo paruošimas kainuos 95 mil. dolerių, o paleidimas — apie 12 mil. dol.

POEZIJOS LAUREATĖ

Šių metų National Book Awards premiją už poeziją Amerikoje yra laimėjusi Mona Van Duyn už rinkinį "To See, To Take".

10% — 20% — 30% pigiau mokėst už apdraudą nuo ugnies ir automobilio pas

FRANK ZAPOLIS

3208 1/2 West 95th Street
Chicago, Illinois
Tel. GA 4-8654 ir GR 6-4339

GĖLĖS

vestuvėms, banketams, laidotuviams ir kitokioms progoms
GUZASKU
Beverly Hills Gėlynė
1443 W. 63rd Street, Chicago, Illinois
TEL. PR 8-0833 — PR 8-0834

Hamiltono judrusis "Gyvataras", kurio šokėjų drauge su Chicago Jaunimo centro tautinių šokių ansambliu šiandien vakare čekiečiai turės progą matyti Marijos aukštesiosios mokyklos auditorijoje 7 val. 30 minučių vakaro.

Nuotrauka V. Bacevičiaus

tai suprantama, bet ne visada naudinga liaudies šokio autentiškumui ir tradiciniam originalumui. Idomu, kad ir šiandieninės Lietuvos spaudos puslapiuose pastebime panašaus sielėjimosi. 1970 metais Kazys Poškaitis rašė: "Neblogai pažindami liaudies šokių choreografiją iš archyvų, mes palyginti mažai domimės gyvąja etnografinę medžiagą... ji turėtų būti išeities taškas, kūrybiškai vystant choreografinius elementus. O dabar nemaža choreografų apsiriboja savo patirtimi ir intuicija, kuri yra paremta ne tiek liaudies šokių išstudijavimu, kiek bendruoju kultūrinės aplinkos pažinimu. Kartais netgi pataikaujama madai arba abejotinam žiūrovų skonui..." Arba kitose vietose: "Matyt, ir vertindami lietuvių liaudies šokių grožį, turėtume juos lyginti su artimu žanru — kitų tautų šokiais, o ne klasikiniu šokiu, kuris vargu ar gali būti kriterijus."

Aišku, kad liaudies šokis gali įkvėpti choreografo individualioje kūryboje, bet atrodo tautiniam šokiui naudingiau, jei choreografas remiasi liaudies šaltiniais, norėdamas pristatyti žiūrovui autentišką šoki pilname originalume tiek judesio, tiek dvasios, tiek choreografinės formos prasme. Ir pats šokis turi likti ištikimas savo tradicijai, pradi-

galvojančių, kurie liaudies šoki choreografuoja, adaptuoja, modifikuoja pagal "bendrąjį kultūrinės aplinkos pažinimą".

Gyvataro ir Jaunimo centro ansamblio pasirodymai kaip tik ir yra įdomūs tuo, kad jų vadovės — ponios Brazdienė ir Breichmanienė — pasilieka ištikimos tradicinei liaudies šokio sampratai.

Niekas negali smerkti nei individualios kūrybos, nei sveiko išradinumo, nei naujų srovių. Kiekviena — rimta ir kūrybinga pastanga yra verta dėmesio. Tačiau individuali kūryba, ar tai būtų šokis, daina ar dailė, nutolusi nuo liaudies tradicijų ir stiliaus, praranda liaudiškąjį charakterį ir nebegali būti priskirta liaudies meno šeimai. Gi mums kaip tik yra svarbu išlaikyti savo papročius ir liaudiškąjį stilių lygiai, kaip svarbu išlaikyti ir nesudarytą lietuvių kalbą. Mes, todėl, itin vertiname tautinių šokių ansamblius ir jų pasiūlytus, kompetentingus vadovus, kurie stengiasi išlaikyti autentišką lietuvių liaudies šokio stilių. Jų pastangos yra ne tik vertingos, bet ir būtinos.

Tradicinio lietuvių liaudies šokio brangintojams yra graži proga pasidžiaugti Gyvataro ir Jaunimo Centro studentų ansamblio jungtiniame koncerte šio šeštadienio vakarą Marijos aukštesiosios mokyklos auditorijoje.

Be abejo, mūsųose yra ir kitaip

CHICAGOS LIETUVIŲ CHORAS

"PIRMYN"

RENGIA

JOHANN STRAUSS

3 VEIKSMŲ OPERETĖ:

"DIE FLEDERMAUS"
"ŠIKŠNOSPARNIS"

IVYKS Š.M.

KOVO MĖN. 27 D.

IR

KOVO MĖN. 28 D.

DALYVAUJA

AL. BRAZIS, KRISTINA BARTULIENĖ,
PRAURIMĖ RABIEKAITĖ, AL. SNARSKIS,
ALVINA GIEDRAITĖNĖ, J. LAURISONIS,
J. ALEKSIUNAS, J. SABONIS,
ELEONORA ZAPOLIS, E. RADVILAS
REŽISORIUS IR DIRIGENTAS
MUZ. K. STEPONAVIČIUS
OPERETES PASTATYMAS IVYKS
MARIA HIGH SCHOOL AUD.
6700 S. CALIFORNIA AVE.

BILIETAI GAUNAMI "MARGINIUOSE"

SATISFACTION
GUARANTEED
AND
YOUR MONEY BACK

(PLUS INTEREST)

STANDARD
FEDERAL

SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION OF CHICAGO

4192 Archer Avenue at Sacramento • Chicago, Illinois 60632 • 847-1140

ASSETS OVER \$149,500,000. RESERVES OVER \$13,500,000.

OFFICE HOURS:
Monday & Thursday, 9 a.m. to 6 p.m. • Tuesday & Friday, 9 a.m. to 4 p.m.
Saturday, 9 a.m. to 12 Noon • Wednesday, no business transacted.

Chicago Jaunimo centro tautinių šokių ansamblio vyrai šoka oželį.

